

אורות השבת

גליון מס' 1171

בטאון הרבנות והמועצה הדתית באר-שבע

מנהל מערכת הרב אברהם טריקי

מסכת אבות פרק ג'

פרשת השבוע אחרי מות - קדושים

עורך הרב עוזיאל אדרי

דבר יו"ר המועצה הדתית

קדושה בתוך החיים

פרשות אחרי מות קדושים עוסקות בשני יסודות מרכזיים: גבולות וקדושה. לאחר האירוע של נדב ואביהוא, התורה מדגישה את הצורך להיכנס לקודש מתוך סדר, זהירות ויראת שמים. הקדושה איננה פריצה והתלהבות בלבד, אלא הליכה מדויקת על פי רצון ה'. בהמשך נאמר "קדושים תהיו" - לא רק במקדש, אלא בכל תחומי החיים. בין אדם למקום ובין אדם לחברו, ביושר, בהגינות ובאהבת הזולת. השיא הוא הציווי "ואהבת לרעך כמוך" - יסוד גדול בתורה. המסר הוא שהקדושה איננה רחוקה מהחיים, אלא נמצאת בתוכם. כאשר אדם מציב גבולות נכונים וחי מתוך אחריות, כבוד ואהבה - הוא הופך את חייו למקום של השראת שכילה.

בברכת לבית אלוף ואבוקה עופר כרדי

יו"ר המועצה הדתית באר שבע

דבר העורך

להתבזות בשביל יהודי

ואהבת לרעך כמוך אני ה' (יט, יח). רבי יחזקאל משינובה זיע"א הגיע לעשות שבת בעיירה קטנה. הציבור היה נרגש מאד, אך בשבת בבוקר הרבי לא הלך לבית הכנסת אלא התפלל ב'שבת חתן' בביתו של חייט עני, בקריאת התורה כשהחל החתן לקרוא מפטיר, לפתע פתח הרבי גם כן בקריאת ההפטרה אבל בצעקות ובהתלהבות רבה כשהוא דופק על השולחן, וקולו גבר על קריאת ההפטרה של החתן. לאחר התפילה אמר הצדיק למלוויו שהתפלאו על מעשיהו, כי ביום שיש בא אליו החתן וגילה לו שאינו יודע לקרוא את ההפטרה, ופה בעיירה הקטנה נוהגים לכבד את החתן במפטיר וקולו יתגלה. אמר לו רבי יחזקאל, "אל תדאג. אני כבר אדאג שלא תתבייש". הצדיק חרר להתבזות בשביל יהודי, לעזוב הכל ולעשות שבת בעיירה הקטנה.

בברכת לבית אלוף ואבוקה הרב עוזיאל אדרי

רב המרכז הרפואי "סורוקה" וק"ק "שבטי ישראל" שכונה יא' באר שבע

זמני הדלקת הנרות

פרשת השבוע: אחרי מות - קדושים
הפטרה לספרדים: ויהי דבר
הפטרה לאשכנזים: הלא כבני כושיים
כניסת השבת: 18:58
יציאת השבת: 19:49
רבנו תם: 20:39

ברכת הלבנה "לספרדים" החל ממוצאי שבת פרשת "אחרי מות - קדושים" סוף זמנה ליל שיש אור ליד אייר כל הלילה

עפ"י בקשתו של מורנו המרא דאתרא הגאון רבי אברהם דרעי שליט"א

אנו ממשיכים להביא מתורתו של רב העיר מו"ר הגאון רבי יהודה דרעי זצוק"ל

ואהבת לרעך כמוך

ואהבת לרעך כמוך דרעי זצוק"ל (ויקרא יט, יח)

ואהבת לרעך כמוך: אמר רבי עקיבא זה כלל גדול בתורה. (רש"י)

איתא בירושלמי (נדרים ט, ז): 'ואהבת לרעך כמוך (ויקרא יט, יח) רבי עקיבא אומר זהו כלל גדול בתורה, בן עזאי אומר זהו ספר תולדות אדם' (בראשית ה, א) זהו כלל גדול מזה, עיי"ש. וצריך ביאור גדול בדברי בן עזאי, שכן בשלמא רבי עקיבא סבר דואהבת לרעך כמוך זה כלל גדול בתורה, יען כי בשמירת מצוה זו ניצל מהרבה עבירות אשר בין אדם לחבירו - כמבואר בקרבן עדה (שם). ברם לדברי בן עזאי, יש לתמוה מאי כלל גדול יש בדברי הכתוב זהו ספר תולדות אדם. וביותר יפלא, שמדברי הירושלמי משמע דהכלל שאמר בן עזאי - גדול הוא מהכלל שאמר רבי עקיבא. ואמנם כבר הרגישו בזה מפרשי הירושלמי הקרבן עדה ופני משה, אך עדיין צריך ביאור לביאורם, עיי"ש. וראיתי למי שהביא בשם הראב"ן, פירוש נפלא לביאור מחלוקת זו, וזה תוכן דבריו: רבי עקיבא סובר, שאין לך אהבה גדולה יותר - מאהבת אדם את עצמו, ולכן קם ודרש 'ואהבת לרעך כמוך זהו כלל גדול בתורה', לאמר אהוב את חבירך כפי שאתה אוהב את עצמך - פשוט כמשמעו. אולם לעומתו, בן עזאי סובר, שיש אהבה גדולה יותר - מאהבת עצמו, והיא אהבת ה' על אביו. ולכן קם ודרש 'זה ספר תולדות אדם - זהו כלל גדול בתורה', דהיינו ראה בכל אדם 'תולדה' שלך, ועל כן אהוב אותו כפי שאתה אוהב את בנך ממש - פשוטו כמשמעו. ואנו אין לנו אלא להשתומם, לאלו דקויות של אהבה הוצרכו רבותינו לדקדק עד כדי פלוגתא של תנאים.

ברם המעיין בפי פני משה על הירושלמי (שם), ימצא דבן עזאי קאי אסיפא דקרא, והיינו 'בדמות אלוקים עשה אותי', ועל דא קאמר 'זה כלל גדול מזה', וז"ל: 'משום סיפא דקרא נקט דכתיב 'בדמות אלוקים עשה אותי', וכשיתבונן אדם בזה יזהר מאוד בכבוד חבירו, וכדאמרין בבראשית רבה (ז, ד) 'וביום ברא אם עשית כן דע למי אתה מבזה - בדמות אלוקים עשה אותי. ולכן אמר זה כלל גדול מזה, מפני שהוא כולל שני עניינים, שבהוה אדם בכבוד חבירו - לחוס על כבוד קונו שהוא כדמות אלוקים, מכל שכן שיהיה מלמעול מעל בה' ולהיות זריו בעשיית המצוות לכבודו יתברך, עכ"ל. וכן מבואר בקרבן עדה (שם) בפי שני בשר ויש מפרשים, עיי"ש. ומכלל דבריהם למדנו יסוד נפלא בעבודת המצוות - הן בדברים שבין אדם למקום והן בדברים שבין אדם לחבירו, והיינו מי שהגיע להכרה המרוממת כי הוא נברא בדמות אלוקים, אזי ודאי יזהר מלמעול מעל בה' ויזרוז בקיום מצוותיו, וממילא גם יזהר בכבוד חבירו שהרי גם הוא נברא בדמות אלוקים.

ופוק חזי לדברי הגמ' (סנהדרין נח, ב), דהמכה את חבירו כאילו סוטר לעוה של שכניה, עיי"ש. איברא דמקרא מלא הוא בתורה (בראשית ט, ו) 'שופך דם האדם באדם דמו ישפך' - כי בצלם אלוקים עשה את האדם. וכמה נוראים הם בזה דברי רש"י עה"פ (דברים כא, כג) לא תלך נבלתו על העץ כי קבור תקברנו ביום ההוא כי קלת אלוקים תלוי... ופי רש"י: 'זלולו של מלך הוא, שהאדם עשוי בדמות דיוקנו וישראל הם בניו'. ובגמ' סנהדרין (מו, ב) הוסיף ר"מ לחדד זאת על פי משל: 'למה הדבר דומה, לשני אחים תאומים בעיר אחת, אחד מינוהו מלך ואחד יצא ללסטיות ונתפס, ציוה המלך ותלאוהו. כל הרואה אותו אומר המלך תלוי, ציוה המלך והורידוהו' (משל זה הובא ברש"י שם בשינוי לשון). ויש להתבונן נוראות, הרי ברשע גמור עסקינן אשר נתחייב מיתה ונתלה על פי ב"ד, ועם כל זה צריך לזהר בכבודו מפני שזלולו הוא זלול בכבודו של מ"מ הקב"ה, יען כי הוא עשוי בדמות דיוקנו ממש! והדברים נוראים ומדברים הם בעד עצמם.

ואפשר שעומק תביעה זו, יתברר עפ"י דברי הגמ' (שבת קלג, ב) עה"פ 'זה אלי ואנוהו' (שמות טו, ב): 'ואבא שאול אומר, ואנוהו - הוי דומה לו, מה הוא חנון ורחום אף אתה היה חנון ורחום', ופי רש"י: 'ולשון אנוהו - אני והוא, אעשה עצמי כמותו לידבק בדרכיו, עיי"ש. הרי לפנינו מפורש, דכיון שנברא האדם בדמות אלוקים, בבחינת 'אני והוא' ממש, אזי התביעה ממנו לידבק בדרכיו, ודו"ק. ובה אמרתי ליישב בטוב טעם הערה נכונה, מה ענין 'אני ה' - למצות 'ואהבת לרעך כמוך'. ואמנם בכמה מצוות שקדמו למצוה זו, כגון מצות 'כיבוד אב ואם' ומצות 'יקט שכחה ופאה' ומצות 'לא תעמוד על דם רעך', טרח רש"י לבאר במקומם מהו ששים בהם הכתוב 'אני ה' אלוהיכם', אך כאן לא פירש כלום. ואין לומר שסמך על מה שפירש כבר לעיל, שכן המדקדק בכולם יראה שהם מוסיבים על מקומם. אך לדברינו ניחא, שכן רק מי שהגיע להכרה כי גם חבירו נברא בדמות אלוהים, ידע להיזהר בכבודו. וזהו עומק דברי הכתוב 'ואהבת לרעך כמוך', יען כי אני ה'!

אמך סיפיו "אורות כפרל"פ

אורות הכשרות

הרבנות והמועצה הדתית באר-שבע
מחלקת הכשרות

בדיקה מהירה - מניעת מכשול לכל השנה "תעודת מכירת חמץ"

חשיבות הקנייה לאחר חג הפסח דווקא במקומות בעלי אישור מכירת חמץ היא נושא מרכזי בשמירה על כשרות המזון. במהלך חג הפסח נאסר על יהודי החזיק ברשותו חמץ, ואף לאחר החג קיימת בעיה הלכתית חמורה של "חמץ שעבר עליו הפסח" חמץ שהיה בבעלות יהודי במהלך החג ולא נמכר כדון, אסור באכילה ובהנאה גם לאחר הפסח.

כדי להימנע מחשש זה, תיקנו חכמים את מכירת החמץ לגוי, שבו בעל העסק מוכר את החמץ שברשותו לגוי באמצעות הרבנות, באופן הלכתי תקף. מכירה זו מאפשרת להוציא את החמץ מרשות היהודי במהלך החג, ובכך למנוע את האיסור. **אולם כאשר עסק אינו מבצע מכירת חמץ כראוי או שאינו מבצע כלל כל מוצרי החמץ שהיו ברשותו בזמן הפסח הופכים לאסורים גם לאחר החג לכן, כאשר אנו מגיעים לקנות לאחר פסח, חשוב מאוד לוודא שלעסק יש אישור מכירת חמץ מוסדר מטעם גוף כשרות מוסמך (הרבנות). אישור זה מעיד שהחמץ נמכר כהלכה, ואין חשש להשתמש בו. לעומת זאת, קנייה ממקום ללא פיקוח עלולה להכשיל את הצרכן באיסור חמור, גם אם המוצר נראה רגיל לחלוטין.**

מעבר להיבט ההלכתי, יש כאן גם אחריות ציבורית. כאשר הציבור מקפיד לקנות רק ממקומות שמבצעים מכירת חמץ כראוי, הוא מחזק את בעלי העסקים לשמור על כללי הכשרות ומעודד התנהלות נכונה על פי ההלכה.

לסיכום: הקפדה על קנייה לאחר הפסח רק במקומות בעלי אישור מכירת חמץ אינה רק הידור, אלא חיוב הלכתי של ממש. בדיקה פשוטה של תעודת הכשרות יכולה למנוע מכשול חמור, ולשמור על קדושת המאכלים שאנו מכניסים לביתנו.

*בברכת לבת אלון ומבורך
יאלא תצא מקרב אחמת ידון
הרב יעקב ישראל אטלן
מנהל מחלקת הכשרות ש"י הרבנות באר שבע*

אורות הפרשה

אהבה ושם ה'

'ואהבת לרעך כמוך אני ה' (יט, יח). אומר רבי חיים ויטאל זיע"א בשעה ששני בני אדם אוהבים זה את זה, אזיי 'אני ה'". שכן פעמיים 'אהבה' (13) בגימטרייה שם הו"י"ה (26).

מידה פנגד מידה

'ואהבת לרעך כמוך אני ה' (יט, יח). אומר רבי משה לייב מסאסוב זיע"א אם תאהב את חברך אפילו אם אין הוא נוהג כלפיך כהוגן, ואפילו אין מעשיו אינם מצדיקים שיהיה ראוי לאהבתך 'כמוך אני ה', אף אני אנהג כך כלפיך, לפנים משורת הדין.

לא יותר מסך

'ואהבת לרעך כמוך אני ה' (יט, יח). אומר ה'נועם מגדים' אמרו רז"ל בתורת כוהנים על הפסוק 'ואהבת לרעך כמוך' זה כלל גדול בתורה. 'בתורה' בדברים של תורה ויראה תאהב את רעך 'כמוך', ולא יותר מזה. שכן על פי רוב, כשמדובר ביראת שמים ובצדקות, אדם דואג לזולת יותר משוהא דואג לעצמו.

אהבה לכל יהודי

'ואהבת לרעך כמוך אני ה' (יט, יח). אומר הרבי הרי"צ אחד הדברים שחידש הבעל שם טוב הקדוש זיע"א היה בעניין אהבת ישראל, לאהוב לא רק יהודי שהוא גאון וצדיק ויחיד בדורו, אלא כל יהודי, בהיותו יהודי.

בכל הפחות

'ואהבת לרעך כמוך אני ה' (יט, יח). אומר הרבי העניין של 'ואהבת לרעך כמוך' אינו מתבטא רק בזה שנותנים לשני לאכול, מלווים לו גמילות חסד, או נותנים לו ללון לילה אחד. העניין של 'ואהבת לרעך כמוך' צריך להיות בכל מהותו של האדם, שצורכי הזולת יהיו נוגעים לו יותר מענייני עצמו.

ההיכלות נפתחים

'ואהבת לרעך כמוך אני ה' (יט, יח). אומר הרבי הרי"צ אמר הבעל שם טוב הקדוש זיע"א שאהבת ישראל היא השער הראשון המוליד לחצרות ה'. האדמו"ר הזקן בעל התניא זיע"א אמר לנכדו הרבי ה'צמח צדק' זיע"א כי העושה טובה ליהודי, כציווי התורה 'ואהבת לרעך כמוך' שערי היכלי מעלה פתוחים לפניו.

'כלי' לאהבת ה'

'ואהבת לרעך כמוך אני ה' (יט, יח). אומר הרבי הרי"צ יש מי שהוא בעל חוש בדברי השכלה. לשני חוש בתורה. ויש מי שיש לו חוש באהבת ישראל. פעם יצא האדמו"ר הזקן בעל התניא זיע"א ואמר ברבים, אהבת ישראל היא 'כלי' לאהבת ה'. 'ואהבת לרעך כמוך' היא כלי ל'ואהבת את ה' אלוהיך'. למשמע דברים אלה קיבלו עליהם אברכים רבים אהבת ישראל.

אף על פי שהוא 'כמוך'

'ואהבת לרעך כמוך אני ה' (יט, יח). אומר ה'עיסורי תורה' מטבע הדברים נוח לאדם שהזולת שרוי במדרגה נמוכה ממנו, והוא נוהג דרך ארץ כלפי מי שהוא למעלה ממנו. אבל אין אדם סובל את מי שעומד באותה מדרגה כמוהו, שכן 'כל אומן שונא את בני אומותיו'. על כך נאמר 'ואהבת לרעך כמוך' גם אם הוא 'כמוך'.

בגיל צעיר

'שמרתם את חוקותי, אשר יעשה אותם האדם וחי בהם' (יח, ה). אומר רבי מנחם מענדל מקוצק זיע"א אדם צריך לקיים את המצוות לא רק בהגיעו לזקנה, כשאין בו עוד כוח לחטוא, אלא "אשר יעשה אותם האדם וחי בהם" כשהוא עדיין חי, צעיר ומלא רוח חיים.

בזכות האמת

'שמרתם את חוקותי, אשר יעשה אותם האדם וחי בהם' (יח, ה). אומר ה'מטה אהרן' רק אם תתנהגו על פי התורה, חוקיה ומשפטיה, תוכלו לחיות ולהתקיים. התורה והמצוות יבטיחו את קיומכם בכל הזמנים ובכל התנאים. ל"חי בהם" לאריכות ימים ושנים.

הפסחת הקיום

'שמרתם את חוקותי, אשר יעשה אותם האדם וחי בהם' (יח, ה). אומר ה'מטה אהרן' רק אם תתנהגו על פי התורה, חוקיה ומשפטיה, תוכלו לחיות ולהתקיים. התורה והמצוות יבטיחו את קיומכם בכל הזמנים ובכל התנאים.

חיות יחידה

'שמרתם את חוקותי, אשר יעשה אותם האדם וחי בהם' (יח, ה). אומר ה'חידושי הרי"ם' "וחי בהם" שכל החיות תהיה תלויה בתורה בלבד. שלא תהא חיות אחרת חוץ מהתורה והמצוות, שעליהן נאמר "כי הם חיינו".

לקיים בנו חכמי ישראל

הציבור נקרא להמשיך להעיתיר בתפילה לרפואת הרה"ג יוסף דהאן שליט"א בן רחל בתוך שאר חולי עמו ישראל

הודעה חשובה

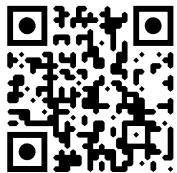
הרינו מודיעים לציבור תושבי באר שבע היקרים פג תוקפם של תעודות הכשרות ובימים אלו חודשו תעודות הכשרות ולכן יש לדרוש תעודת כשרות מקורית בתוקף עם חתימה וחותמת בצירוף הלוגרמה

כמו כן הרינו מזכירים

כדי לא להיכשל חס ושלום בחמץ שעבר עליו הפסח יש לדרוש אישור מכירת חמץ בצירוף הלוגרמה לשנה זו שנעשתה ע"י הרבנות באר שבע

ואין אנו אחראים לאישורי מכירת חמץ שאין עליהם לוגו וחותמת של הרבנות באר שבע בצרף הלוגרמה.

בברכת יאכלו עניים וישבעו

לרשימת העסקים הכשרים בעיר סרקו את הברקוד:

אורות ההלכה

עפ"י בקשתו של מורנו המרא דאתרא הגאון רבי אברהם דרעי שליט"א
אנו ממשיכים להביא תשובות הלכתיות משולחנו של מורנו המרא דאתרא
הגאון הגדול רבי יהודה דרעי זצוק"ל

הלכות בשר וחלב - א'

ש. - האם איסור בשר וחלב נוהג גם לגבי בשר חיה ועוף.
ת. - בשר חיה ועוף אינו בכלל איסור שאסרה תורה גבי בשר וחלב, אולם חכמים אסרוהו - כדין בשר בהמה. וכן גזרו שלא להעלות בשר חיה ועוף על שולחן אחד עם הגבינה, שמא יאכלם יחדיו.

ש. - האם אסרו גם בישול, כשם שאסרו על האכילה.
ת. - לא אסרו חכמים בשר חיה ועוף עם החלב אלא באכילה, אבל בבישול והנאה לא גזרו. כן הוא עיקר ההלכה, אע"פ שיש כמה מרבתינו האחרונים אשר החמירו בו גם בבישול והנאה.

ש. - במקום ספק תערובת בשר חיה ועוף עם חלב, האם יש לנו להקל או להחמיר.
ת. - הואיל ואין איסורם אלא מדרבנן, אזלינן בתר ספיקם לקולא, וכן במקום פלוגתא נקטינן כדברי המיקל, כדין ספיקא דרבנן.

ש. - טיפת חלב שנפלה בקדרה של בשר חיה ועוף, האם מותר להרבות עליה כדי לבטלה בששים.
ת. - טיפת חלב שנפלה בקדרה של בשר חיה ועוף (או להיפך), מותר להרבות עליהם כדי לבטלם בששים - כדין כל איסוריין של דבריהם אשר לדעת הרמב"ם והשו"ע מרבה עליהם ומבטלם לכתחילה. אך לדעת הרמ"א, אסור להרבות עליהם לכתחילה כדי לבטלם.

ש. - בשר שבין השיניים אחר שש שעות, האם צריך לעיכובא להסירו כדי לאכול גבינה.
ת. - בשר הנסרך בין השיניים אחרי שש שעות, צריך לעיכובא להסירו כדי לאכול מאכלי חלב. ומיהו א"צ להמתין שוב שש שעות, אלא מיד כשמסירו מותר במאכלי חלב.

ש. - הלועס בשר לתינוק, האם צריך להמתין שש שעות כדי לאכול גבינה.
ת. - הלועס בשר לתינוק, אע"פ שפלט מיד מה שלעס, צריך להמתין שש שעות כדי לאכול מאכלי חלב. ומיהו אם רק טעם ולא לעס ופלט מיד, נראה שא"צ להמתין כלל ודי בשטיפת הפה.

ש. - הרוצה לאכול בשר אחרי גבינה קשה המושכת טעם, האם צריך להמתין שש שעות.
ת. - אמנם א"צ להמתין אחר אכילת גבינה כלום כדי לאכול בשר, מכל מקום אם היתה גבינה קשה וישנה המושכת טעם, דעת הרמ"א שצריך להמתין אחריה שש שעות כמו הבשר. וכתבו הפוסקים, שאין גבינה קשה וישנה פחות מששה חודשים (כלומר שתהליך הגיבון שלה נמשך ששה חודשים).

ש. - האם שומן בשר ותבשיל בשר, נדון כבשר עצמו לענין המתנה שש שעות.
ת. - שומן בשר או תבשיל בשר, דינו כבשר וצריך להמתין אחריו שש שעות. ואמנם לא משמע כן מדברי השו"ע, מכל מקום זה דעת גדולי האחרונים וכן הוא מנהג העולם.

ש. - האם שומן בשר ותבשיל בשר, נדון כבשר עצמו לענין המתנה שש שעות.
ת. - שומן בשר או תבשיל בשר, דינו כבשר וצריך להמתין אחריו שש שעות. ואמנם לא משמע כן מדברי השו"ע, מכל מקום זה דעת גדולי האחרונים וכן הוא מנהג העולם.

ש. - האם שומן בשר ותבשיל בשר, נדון כבשר עצמו לענין המתנה שש שעות.
ת. - שומן בשר או תבשיל בשר, דינו כבשר וצריך להמתין אחריו שש שעות. ואמנם לא משמע כן מדברי השו"ע, מכל מקום זה דעת גדולי האחרונים וכן הוא מנהג העולם.

"נר ה' נשמת אדם"
העלון מוקדש לזיכרו ולעילוי נשמתו של כב' המרא דאתרא וראב"ד ב"ש
הגאון הגדול רבי יהודה דרעי זצוק"ל
בר אסתר
ת.נ.צ.ב.ה.
נפשו בטוב תלין זרעו ירש ארץ"

יומא דהילולא - י"ב אייר

הילולא דצדיקיא הרה"ג הבי"ס ר' יוסף סוסו הכהן זצוק"ל

קורות חייו של רבנו סוסו סוסו הכהן זצוק"ל

לידת הרב ותאריך פטירתו: הרב נולד בחג שבועות בשנת תרנ"א לערך, לרבי שאול ורחימה הכהן, ותאריך פטירתו ביב' באייר בשנת תש"מ. מורנו הרב ממשפחת הכהנים "אבריש" המיוחסת לרבי ישמעאל כהן גדול, ובה נרמז בנטוריקון: אני בן רבי ישמעאל (כהן גדול), היחוס הינו עד עזרא הסופר. **רבותיו ותפקידיו:** מורנו הרב למד אצל רבו המובהק הרה"ג חיים חורי זצוק"ל תלמוד ומפרשים, אח"כ למד טור שו"ע ופוסקים מהרה"ג רבי פראגיי עלוש זצוק"ל. כבר מילדותו היה ניכר במורנו הרב סוסו סימני חשק ורצון בלימוד התורה, עוד בהיותו צעיר לימים היה מתרץ מיישב ומקשה ובפרט בספרי רבני עירו, מאז כבר ידעו כולם כי הוא יגדל לתלמיד חכם שיאיר את עיניהם של ישראל וכן היה, וכמו שכתב עליו רבו הגאון רבי חיים חורי זצוק"ל בספרו "ואברהם זקן". הרב סוסו היה מאוד מעריך ומוקיר את רבותיו רבי פראגיי עלוש ורבי חיים חורי זצ"ל וכפי שרואים זאת בהקדמה של ספרו "כסא דפסחא".

לאחר שהרב שימש לראש ישיבת "בית דוד" של סבו, התמנה לרב הראשי של גאבס וראב"ד, ולאחר מכן התמנה להיות סגנו של הרב הראשי של תוניסיה, הרה"ג מרדכי כמסו אמייס הכהן זצ"ל, ושימש לסגן ראש אבות בתי הדין בעיר הבירה תוניס, יחד עם הרבנים הרה"ג מרדכי אמייס הכהן זצ"ל, והרה"ג מצליח מאזוז זצ"ל הי"ד.

עלייתו לארץ: באייר תשי"ח עלה לארץ ישראל והתיישב בבאר שבע בשכונה ד', בה הקים בית כנסת "בית יוסף" ובצמוד לו בית מדרש, שהם מהראשונים בעיר האבות באר שבע. בבית כנסת זה היו מגדולי החכמים והוא הווה תשתית ויסוד רוחני בעירנו מאז הקמתו 65 שנה. גם בארץ המשיך הרב להנהיג את הציבור במסירות ובאמונה וקיבל מהרבנים את התואר "זקן חכמי ורבני תוניסיה בישראל". בהגיעו ובהתיישבו בבאר שבע למד חברותא עם הרה"ג מרדכי אליהו זצ"ל שאז שימש לדין בבאר שבע, והיה בניהם קשר אישי, והרה"ג אליהו זצ"ל אף התפלל באופן קבוע בבית הכנסת של רבנו אשר הקים. כמו כן מורנו הרב היה חבר בבית הדין של העדה החרדית הספרדית שבירושלים. מלבד התעסקותו בענייני בית הדין, הלך ללמוד בישיבת "פורת יוסף" ובישיבת "ראשית חכמה". רבנו אף דרש בישיבת "ראשית חכמה" כששם התפעלו מבקיאותו בש"ס וגדולתו בתורה וממידותיו הנעלות.

תלמידיו: מורנו הרב זכה להעמיד תלמידי חכמים גדולים ועצומים שלימד אותם תורת אמת בכל חלקיה וחדריה, ובניהם: הרה"ג פרץ מימון זצ"ל, הרה"ג פראגיי עלוש זצ"ל, הרה"ג מצליח מימון זצ"ל, תלמידו המובהק הרה"ג המקובל רבי שמעון חירארי זצ"ל, וכן מרן ראש ישיבת 'כסא רחמים' הגאון הגדול הרב מאיר מאזוז זצוק"ל תהא נשמתם עדן וימליצו טוב בעדנו.

ספיריו וחיבוריו: הרב חיבר ספרים רבים בכל חלקי התורה, רוב הכתבים אבדו בטלטולי הדרך, המעט שנשארו ומהם: 'כסא דפסחא' - על הגדה של פסח עם פסקי דינים, ויפתח יוסף - חידושי תורה, שו"ת 'חיים ביד' - שאלות ותשובות על ארבעת חלקי שו"ע, פרחי שושנה (ע"ש רעייתו) - חידושי תורה ודרושים על הצדיקים, קשות הנסך - חידושי גמרא כמעט בכל המסכתות, 'מעולפת ספירים' - פירושים על חמישה חומשי תורה, שארית יוסף - מהכתבים שנשארו לאחר פטירתו, וילקט יוסף - חידושים על מסכתות הש"ס ושו"ת.

כמו כן הרב התכתב עם גדולי התורה בהלכה- חכמי תוניס, הרה"ג עובדיה הדאיה זצ"ל, הרה"ג מרדכי אליהו זצ"ל, הרה"ג עובדיה יוסף זצ"ל. ועוד. **המשך דרכו בעיר האבות:** נכדו וממשיך דרכו אשר גדל על ברכי מורנו הרב, הרה"ג יורם כהן שליט"א רב שכונת רמות המשמש בקודש והנהגת הציבור בעיר באר שבע, הקים על שם מורנו הרב מוסדות מפוראים "אמרי יוסף" המשמשים להפצת התורה, וכוללים בתוכם כולל אברכים מצויינים 'הסמכה לרבנות', כולל ערב הלכה 'אורח חיים', כולל יום לגמלאים, מדרשה לנשים, חינוך לילדי ישראל, שיעורי תורה ועוד. יזכהו ה' להמשיך להגדיל תורה ולהאדירה.

ונזכה בעזרת ה' לגאולה השלימה והקרובה אמנו

החתן, הכלה והחייט

מותו של החייט הכפרי לא הישרה אבל גדול מדי על יהודי העיר הוא היה יהודי פשוט ביותר, נס ומנושם, ומותו הפתאומי לא ריגש איש

גורלו של החייט לא שפר עליו בגיל רך נתייתם והוכנס לעבוד כשוליה של חייט, כדי לפרנס את אחיו ואחיותיו הרבה זמן ללימוד לא נשאר לו, וגם לא היה מי שידאג לכך עולמו היהודי הצטמצם לידע כללי על התפילות ועל המצוות היום יומיות

כשרכש את המקצוע תר אחר מרחבי כוחיה משלו, ונאלץ לצאת לכפר הנויים שם מצא את פרנסתו הוא היה עובר ליישוב ליישוב, שורה ימים מספר בבתי התושבים ומכין עבורם מלבושים כהתאמה להזמנותיהם.

השהייה הממושכת בחברת הנויים הביאה את החייט, אולי לא מתוך מחשבה מכוונת, לדבוק באורחותיהם ודמותו היתה נסה ומנושמת, וכך גם שפתו והתנהגותו הוא התחבר עם הנויים, התרועע עמם וגם נראה כמותם אין פלא, איפוא, שתושבי הכפר לא נטו להצטער יתר על המידה אחר מותו, שבא לו לאחר מוחלה קצרה.

"צדקה תציל ממוות", הכריז השמש בעברו מבית לבית ללקט תרומות מנהג היה במקום מת כי יהיה בעירם אוסטראה, פותחים הכול את ידם לצדקה

"מי נפטר היום", שאל רב העיר, רבי פינחס מקוריץ, בהבחינו בשמש ובקופה המקשקשת בידו

"מוטב שלא תשאל, רבי", ענה השמש כלאחר ידיו, "ברוך שנפטרו מעונשו של זה"

כשחזר הרב והתעניין, סיפר לו השמש כי החייט שגר ברחוב פלוני, זה שהתחבר עם הנויים, חלה לפני ימים ספורים והחזיר את נשמתו ליוצרו

לתדהמתו הנוחלת של השמש, הרצין רבי מנחם וביקש שיודיעו לו על מועד ההלוויה, כי ברצונו להשתתף בה ולחלוק כבוד אחרון לנפטר

התמיהה על בקשת הרבי היתה רבה. הוא נמנע בדרך כלל מלצאת ללוויות דווקא אצל החייט החליט לשנות מנהגו

המניד המקומי שמע על בקשת הרבי, והודיע גם הוא על רצונו להשתתף בלוויה וזי רואה את ראשי העם יוצאים ואינו יוצאי בעת לוויתו של החייט, שהכול זילוקו בו בחיו, נסגרו כל בתי העסק לא עותר יהודי בעיר שלא הלך אחר המייטה

נסתם הנוכל המלווים התכזרו איש איש לביתו ולעסקיו, כשהשאלה הגדולה מרחפת בחלל נזה ראה הרבי להעניק כבוד כזה לחייט פשוט, נס ועם הארץ

נמצאו כאלה שלא כבשו את סקרונותם וישטחו את תמיהותיהם באוזני רבם, בהזדמנות קרובה ענה הרבי וסיפר

"הדבר היה לפני שבוע", פתח רבי פינחס בסיפורו "לא מכבר ביקרו אצלי חתן וכלה עם הוריהם, ואני סידרתי עבורם את תנאי השידוך

* תוכן המודעות באחריות המפרסמים בלבד. ט.ל.ח.

המוסדות "אמרי יוסף"

הילולא דצד-יקי

של אבינו מורנו ורבנו האדמו"ר הקדוש עט"ר מורנו הרב **רבי יוסף סוסו הנהן**

זצוק"ל זיע"א

תקיים א"ה אזכרה לזכרו בבית הכנסת "בית יוסף" הנושא את שמו בשכונה ד'

ביום שלישי, י"א באייר (28.4.26)

בשעה 17:30 נעלה לציונו של מורנו הרב תפילת ערבית בשעה 19:45 ולאחר מכן דברי תורה והתעוררות למנוחתו בבית הכנסת

בהשתתפות: רבנים ואישי ציבור

כיבוד יוגש למשתתפים

זכות הצדיק תגן בעד כללות ישראל אכ"ר

יום מיוחד המסוגל לישועות וברכות

גדול פדיון נפש

המסוגל לפעול ישועות מעל לדרך הטבע

פדיון נפש

מוסדות "אמרי יוסף" יקיימו א"ה סדר פדיון נפש ותיקון כללי ביום הילולת הצדיק הקדוש המלובין האדמו"ר הרב יוסף סוסו הנהן זצוק"ל

ביום רביעי, י"ב באייר (29/4/26)

הלימוד יחל בשעה 9:30 בבית הכנסת "בית יוסף" ברח' הרב יוסף סוסו הנהן בשכונה ד' בבאר שבע בהשתתפות:

מו"ר עט"ר הרב יורם הנהן שליט"א

בדבר פרטים והעברת שמות לתיקון ופדיון נפש ניתן להעביר לטלפון: 054-7855944 או לשלוח הודעת SMS או ווצאפ למספר הנ"ל

זכות מורנו ורבנו עט"ר תגן בעד המשתתפים בלימוד ותיקון זה

הקב"ה יקבל תפילותינו ברחמי, אמן!

לוח זמנים שבועי

שבת קודש	יום ו'	יום ה'	יום ד'	יום ג'	יום ב'	יום א'	לוח הזמנים מדויק לבאר-שבע
טו אייר	די אייר	י"ג אייר	י"ב אייר	יא אייר	י"ז אייר	ט"ז אייר	עלות השחר
ל' לעומר	פסח שני	כ"ג לעומר	כ"ב לעומר	כ"א לעומר	כ"ד לעומר	כ"ג לעומר	זמן טלית ותפילין
(2.5.26)	(1.5.26)	(30.4.26)	(29.4.26)	(28.4.26)	(27.4.26)	(26.4.26)	זריחה - הנץ החמה
4:31	4:32	4:33	4:34	4:36	4:37	4:38	סוף ק"ש לדעת מג"א
4:39	4:40	4:41	4:42	4:44	4:45	4:46	סוף ברכות ק"ש
6:01	6:02	6:03	6:04	6:04	6:05	6:06	חצות יום ולילה
8:34	8:35	8:36	8:36	8:37	8:38	8:38	מנחה גדולה
9:15	9:15	9:16	9:17	9:17	9:18	9:18	פלא המנחה
10:22	10:23	10:23	10:24	10:24	10:25	10:25	שקיעה
12:38	12:39	12:39	12:39	12:39	12:39	12:39	צאת הכוכבים
13:12	13:13	13:13	13:13	13:13	13:13	13:13	
18:15	18:15	18:14	18:14	18:13	18:13	18:12	
19:23	19:22	19:22	19:21	19:20	19:20	19:19	
19:39	19:38	19:38	19:37	19:36	19:36	19:35	

וקבענו את מועד החתונה כל הסידורים נערכו ונאספנו כולנו בבית הכלה, מוכנים לערוך את החופה

"כשעה עשר כלילה בדיוק נפרשה החופה, והחתן נקרא לעמוד תחתיה לתדהמת הנוכחים, הוא סירב ניסו להפציר בו ולהניח את דעתו, והוא בשלו כל הקרואים נפלו ברוחם האווירה החגיגית הפכה לתונה

"התברר שהובטחה לחתן טלית, והוא לא קיבל אותה הבורח מיאן לגשת לזו החופה לפני שתמלא הבטחה זו

"אבי הכלה ניסה להתנצל, שלא היו בידיו האמצעים לקניית טלית, והבטיח בה'צדקו לדאוג לכך בימים הקרובים טלית זו, שדרש החתן, באמת עלתה סכום גדול, ולמשפחת הכלה, משפחה ענייה ומחוסרת אמצעים, לא היו האפשרויות לכך

"החתן עמד על שלו עוד מעט נראה היה שהשידוך כולו עומד להתבטל הכלה המסכנה כיסתה את פניה ומיררה בבכי על מר גורלה

"מיהרתי להתערב בסיכסוך", המשיך הרבי "ראיתי שבטלית זו תלויים הקמת בית בישראל ואושרה על משפחה שלמה. הבטחתי שעם בוקר תימצא הטלית בבית הזוג דבריו לא הועילו החתן עומד בהצהרתו בלי טלית ביד, אין חופה חד וחלק הבתני שיש להשיג את הסכום הדרוש בריבמקום, כדי לקיים את החופה והקידושין באותו ערב לבשתי את מעילי העליון ויצאתי מן הבית

"השעה כבר היתה מאוחרת מאוד. הלכתי ברחוב העיר, וראיתי אור דולק בחלון ביתו של החייט הנפטר הוא לא הסתיר את הפתעתו למראה הרב שמבקר בביתו באורח כה מפתיע. סיפורי לו על מטרת בואי החייט שלף מטבע כסף בן מחצית השקל ומסרו לידי

"קיבלתי את נדבתו הנאה, ויצאתי מאושש להמשך מסע קיבוץ התרומות לא הספקתי לעבור כיברת דרך, כששמעתי קול רגליים רצות מאחורי הסתובבתי לאחור וראיתי את החייט רץ בעקבותי

"רביי", אמר, "אם אתן לך את כל הסכום הנחוץ, התבטחי לי חלק בעולם הבא"

"הבטחתי לו שגדולה מצוות הכנסת-כלה כדי לזכותו בעולם הבא. הוא שילשל לידי מיד את הסכום הדרוש חזרתי במהירות לבית הכלה, והחתונה נערכה סוף סוף בשמחה ובעהלה.

"זה היה לפני שבוע", סיים הרבי "מיד לאחר מכן חלה החייט, ועכשיו נפטר, כשהכנסת-כלה היא המעשה האחרון שעשה בהלוויות של יהודי כזה, שיש לו הבטחה ממרשת לעולם הבא, רציתי להשתתף"

לעילוי נשמת

הרב יוסף שלמה טריקי זצ"ל

בר עליה ז"ל

והרבנית רחל טריקי ע"ה

בת סימיו ז"ל

ת.נ.צ.ב.ה.